

Τὰ ὠφελήματα ποῦ θὰ προκύβουν ἀπὸ τὴν προτεινομένην λήψιν τῶν ἀνωτέρω μέτρων θὰ εἶναι ἀνυπολόγιστα. Ἡδὴ ἀπὸ τοῦ 1909, περίοδον ἀναδημιουργίας τῆς χώρας μας, ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ εἰς σχετικὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπὶ τῆς ἐπεξεργασίας τοῦ Νομοσχεδίου «περὶ διαχειρίσεως καὶ διοικήσεως τῶν δασῶν» προτείνει τὴν ἴδρυσιν ἀγροτικῶν σωματείων καὶ συνδέσμων παραγωγῶν τῶν ἀπανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου λειτουργούντων καὶ ἀκμαζόντων. Διὰ τῶν φράσεων «σύνδεσμοι παραγωγῶν» ἐννοοῦνται προφανῶς κατ' οὐσίαν οἱ δασικοὶ Συνεταιρισμοὶ (καθ' ὅσον ἡ νομικὴ ἔννοια τῶν Συνεταιρισμῶν καθιερώθη πολὺ μεταγενεστέρως διὰ τοῦ Ν. 602]1914).

Ἐξ ἄλλου ὁ ἀείμνηστος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καὶ Ἀκαδημαϊκὸς Κοντὸς εἰς τὸ σύγγραμμά του «Δασικὴ πολιτικὴ» ἔκδοσις 1933 (σελῆς 216—218) ἀναφορικὰ μὲ τ' ἀποτελέσματα ποῦ θὰ ἔχη ἡ ἀνάθεσις τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν δασῶν εἰς δασικοὺς συνεταιρισμοὺς γράφει μεταξὺ ἄλλων :

«Προκειμένου περὶ Συνεταιρισμῶν δασικῶν ἐργατῶν, ἰδρυομένων πρὸς ἀπόληψιν δασικῶν προϊόντων δημοσίων δασῶν εἶναι προσέτι ἀπαραίτητος ἡ ἐκ μέρους τοῦ Κράτους παροχὴ ἀδείας ὑλοτομίας εἰς τοὺς Συνεταιρισμοὺς τούτους ἄνευ δημοπρασίας.

Δασικοὶ Συνεταιρισμοὶ δασικῶν ἐργατῶν κλπ. ἰδρυσόμενοι εἰ δυνατόν ἀνά εἰς κατὰ Κοινότητα πρὸς ἀπόληψιν ἐκ δημοσίου ἢ μὴ δάσουσ τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου τῶν δασικῶν προϊόντων εἴτε δι' ἀτομικὰς τῶν ἀνάγκας ὡς καυσοξύλων, ξυλείας οἰκοδομησίμου ἢ διὰ μικροεπαγγελματίας ξυλουργοὺς κλπ., εἴτε καὶ πρὸς ἐμπορίαν, εἶναι προορισμένοι νὰ προσφέρουν μεγάλην ὑπηρεσίαν.

Οἱ κάτοικοι τῶν περὶ τὰ δάση συνοικισμῶν γνωρίζοντες ὅτι διὰ τῶν

Συνεταιρισμῶν θὰ ἐκμεταλλεύωνται οἱ ἴδιοι τὰ δάση, ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε ἐπιχειρηματίου ξυλεμπόρου, θὰ θεωρῶσι τὰ δάση ταῦτα ὡς ἰδικὴν των περιουσίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν πορίζονται παντοιοτρόπως τὰ πρὸς τὸ ζῆν καὶ θὰ φυλάσσουν ταῦτα ἐπιμελέστερον ἀπὸ τὴν σήμερον ἀνύπαρκτον σχεδὸν διὰ τὰ δημόσια δάση δασοφυλάκην.

Ἡ λαθροῦλοτομία καὶ λαθροβοσκή, αἱ ὁποῖαι τόσον φθείρουν τὰ δάση θὰ ἐκλείβουν σχεδόν, αἱ δὲ πυρκαϊαὶ τῶν δασῶν θὰ περιορισθοῦν πολὺ, ἔχι μόνον διότι θὰ εἶναι πολὺ εὐκολώτερον νὰ ἐνεργηθοῦν θαμνεύσεις, φρυγανεύσεις, καθαρισμοί, ἀραιώσεις καὶ κηπεύσεις καὶ νὰ διανοιοῦν ἀντιπυρρκαὶ λωρίδες, μεγάλως περιορίζουσαι τὴν γένεσιν καὶ ἐξάπλωσιν τῶν πυρκαϊῶν, ἀλλὰ καὶ διότι τὰ πολυάριθμα μέλη τῶν Συνεταιρισμῶν θὰ σπεύδουν ἀυθορημάτως εὐθὺς ὡς ἀναγκηθῆ πυρκαϊὰ, ἐπειδὴ ἔχουν προσωπικὸν συμφέρον, πρὸς κατάσβεσιν αὐτῆς, διότι θὰ πρόκειται περὶ τῆς ἰδίας των περιουσίας. Ἐνῶ σήμερον ὅλοι ἀποφεύγουν ἐὰν δὲ ἀναγκαστικῶς μεταβαίνουν δὲν καταγίνονται εἰλικρινῶς εἰς τὴν κατάσβεσιν, ἀφοῦ βλέπουν, ὅτι τὰ ἴδια δάση ἐκμεταλλεύονται ἐλάχιστοι ἐπιτήδιοι ἐπιχειρηματίαι, πρὸς ἴδιον ὄφελος, ἀπομυζῶντες πολλὰκις ἀνηλεῶς αὐτοὺς ὡς δασικοὺς ἐργάτας.

Οἱ δασικοὶ Συνεταιρισμοὶ θὰ ἴθικα ποιήσουν ἀγρότας καὶ δημόσια δασικὰ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΤΟΥ Α.Σ.Ο.

Διευθύνοντος Συμβούλου	28-68
Διευθυντοῦ Ὑπηρεσιῶν	46-58
Τμῆμα Β. Σταφίδος, Βιομηχανικόν, Τεχνικόν	46-42
Λοιπὰ Τμήματα	28-06